

Soudců 9, 8-15:

Když to oznámili Jótamovi, šel a postavil se na vrcholu hory Gerizímu, hlasitě volal a mluvil k nim: „Slyšte mě, šekemští občané, a vás necht' slyší Bůh!

Sešly se pospolu stromy, aby si nad sebou pomazaly krále. Vyzvaly olivu: ‚Kraluj nad námi!‘ Oliva jim však odpověděla: ‚Mám se vzdát své tučnosti, již se uctívají bohové i lidé, a kymáčet se nad stromy?‘ Stromy pak vyzvaly fík: ‚Pojď nad námi kralovat ty!‘ Fík jim však odpověděl: ‚Mám se vzdát své sladkosti a svých výborných plodů a kymáčet se nad stromy?‘ Stromy pak vyzvaly vinnou révu: ‚Pojď nad námi kralovat ty!‘ Vinná réva jim však odpověděla: ‚Mám se vzdát svého moštu, který je k radosti bohům i lidem, a kymáčet se nad stromy?‘ I vyzvaly všechny stromy trnitý keř: ‚Pojď nad námi kralovat ty!‘ A trnitý keř stromům odpověděl: ‚Jestliže mě doopravdy chcete pomazat za krále nad sebou, pojd'te se schoulit do mého stínu! Jestliže však ne, vyšlehne z trnitého keře oheň a pozře i libanónské cedry!‘

Milí všichni – v Libčicích, Kralupech, Roztokách i jinde!

Ještě ne, ještě nám nedovolí se setkávat a mít bohoslužby, tak vám zase ještě píšu.

Kdo mě trochu znáte, víte, že rád hledám podobnosti mezi biblickými ději, významy a tajemstvími – a tím, co prožíváme jako náš běžný život – jako to kolem. A říkávám, že se často zdá, že to jsou dva světy: ten ideální – a ten náš. Ten náš, to je něco jako slzavé údolí. A je v něm ještě ke všemu politika. A politika – dědeček Malého stroma (indiánsko-bělošského sirotka, kterého si vzal k sobě indiánský dědeček s babičkou do hor kdesi snad v Severní Karolíně – jak vlastně volila Severní Karolína?) dědeček Malého stroma říkával: Nevěř nikdy politikům! Politik – i kdybys nožem hrozně hluboko dloubal v jeho krku – pravdu tam nikdy nenajdeš (Dalibor by uměl dědečka citovat přesně). A to měl dědeček hrozně dlouhý nůž. Toho si malý Malý strom dobře všímal. Jenže – říkávám – kdybychom takhle ty dva světy oddělili – a nepustili do toho pravého, biblického třeba politiku – nemuseli bychom celou Bibli přepsat? A co by tam zbylo? Vždyť to je samý král a cizí armády, obchodníci, lupiči ... A příběh evangelií je nepředstavitelný v jiných kulisách než v okupované a zdrcené zemi zaslíbeného lidu. Vždyť Ježíše popravují Římané jako vzbouřeneckého krále. Ale: ať už se rozhodneme, jak chceme – ven s politikou nebo dovnitř – ona se nás ptát nebude a v do našeho světa si vleze stejně jako den a noc, zemětřesení nebo pandemie.

Takže i dnes jedna podobnost nebo asonance: V knize Soudců – když Izraelci ještě neměli krále, ale rady moudrých a proroka, říká a „pozvedává“ malý Jótam

podobnosti (takhle je v Karáskově písnička
(<https://www.youtube.com/watch?v=KWdC6xZVSTE>):

*Hledaj si stromy strom, aby byl král – stromy chtějí mít krále?! Hle, vždyť ty máš krásný kmen, olivo – vem to ty! Tvé chcem ruky. Vem to ty! Ale oliva odmítá. Prý se místo královských záležitostí nebude „kymáčet nad stromy“. I ostatní královské stromy nabídku postupně odmítají – fík se nehodlá vzdát své sladkosti a prý i kdyby byl planý ... i když je králem planý fík, je bez svých plodu jen nešťastník. Hle, nevzal to fík *). Vinná réva, kmen nebude vládnout místo radosti, kterou dává bohům i lidem: „nedám víno svý! Já stvořen jsem jak šašek, spíš než král, abych vínem zemi rozesmál“. – Nejušlechtilejší – elitní stromy se prostě nechtějí „kymáčet nad stromy“. Tak šly stromy na bezcenný trnitý keř, na trní. A hle – trní přijímá! Opravdu se chce „kymáčet nad stromy“! A hned všechny stromy zve – pokud jej opravdu pomažou za krále – aby se schoulily do jeho stínu. Pokud ale ne! – pokud si ho nezvolí ... „sám sebe zapálím! Vzejde oheň – vyšlehne z trnitého keře oheň a pozře všechny, i libanónské cedry! Tak mstí se král, kterým jsi kdysi pohrdal.*

Záměrně a rafinovaně nikoho nejmenuji. Sami si doplňte, koho chcete. Komu se „vám“ to podobá. I když neříkám obligátní, „že veškerá podoba se skutečnými osobami je čistě náhodná ... „

„Ukradli nám to! They stoled it from us! Je to naše! Jen naše! Zloděj ... (doplňte jméno)“. I tohle aktuální slovo, včetně *pluralu maiestaticu*, cosi připomíná. A tady bych vás určitě zmátl! Není to ... (doplňte jméno)ale Golum, zbídačený zpráskaný bídák, choulící se a mluvící sám k sobě. A ten zloděj není Joe, ale Pytlík. *Thief Baggins!* Ale – ta věc, kterou měl ukrást ... byl malý prstýnek ... prstýnek moci, prsten moci ... Vlastně moc sama, ničící a devastující svého nositele ... Jenže ten si sám našel cestu od Goluma pryč, prostě se tak jednoho dne rozhodl ...

Kdo je ale malý Jótam, který nám zpívá nebo vypráví to moudré nebo mudroslovné podobnosti os tromech? Až zamrazí, když se podíváme blíže, moudrost nám ztuhne na rtech. Jótam možná není malý, ale je nejmladší – a najednou je sám. Přestože měl ještě včera 69 bratrů, synů velikého hrdiny Gedeona – už je nemá. Vlastně ... jednoho má. Abímeleka. Toho, který právě 68 svých pokrevních nevlastních bratří kvůli moci zavraždil. Jótam se někam schoval a jediný tu strašnou zběsilost přežil. A schovává se dál. Daleko od místa genocidy. Tajně vystoupil na horu Gerizim nad Síchem (Šekem) nahoře nad hlavami Abímelekovců – na posvátnou horu, tam se snad, SNAD! neodváží ho zabít! – a volá, křičí na ně pod ochranou Boží svou děsivou lamentací ...

Najednou pronikla politika do kázání i mezi nás přímo z Bible. Jak vás mám před ní chránit?! Mám snad z Bible vytrhat stránky? (už jsem to jednou udělal: seděl jsem dědečkovi na klíně při biblické hodině a dědeček vyprávěl a kdy sklonil oči, aby přečetl z Bible tam, kde si to připravil ... najednou to tam nebylo ... a dědeček rychle rychle obracel listy dopředu i dozadu a nikde nic – to ho zneklidnilo, protože on byl

v hledání v Bibli vždycky dobrý – jen neviděl, co posluchači viděli ... vnouček jeho stránku vytrhl a sežral).

Chtěl jsem dnešní podobností třeba tou asonancí – tedy podobnou zvukomalebností, podobnými zvuky a slovy – říct jen to: 1. náš svět JE ten biblický. Je to ten samý. Ať vypadá jak chce uboze, lidsky zle, opačně než ten Boží. Ne. Je jen jeden svět. A v něm to všechno a království máme najít. V něm je to někde skryté, možná zašifrované, možná jako jehla v kupce sena, možná jako ten malinký penízek, co se té paní ztratilo a co ho nemohla najít a když ho našla ... 2. ve srovnání s tím v Bibli, to trochu podobné dnes ... není to tak zlé. Ne? Co říkáte?

Říkáme: Amen = jistě. Nebo tak věřím.

Nebo má-li nějaká žena deset stříbrných mincí a ztratí jednu z nich, což nerozsvítí lampu, nevymete dům a nehledá pečlivě, dokud ji nenajde? A když ji nalezne, svolá své přítelkyně a sousedky a řekne: 'Radujte se se mnou, poněvadž jsem našla peníz, který jsem ztratila.' Pravím vám, právě tak je radost před anděly Božími nad jedním hříšníkem, který činí pokání."

Lukáš 15, 8-10

Ať je pokoj s vámi. Šalom jako jerušalaimský.

(k ohlášení: Bohoslužby zatím nebudou, kolaudaci přízemí fary máme objednanou na 15. prosince 2020, staršovstvo ... nějak jsme se nesvolali, tak to zkusíme tento čtvrtek :o) Narozeniny měla Jana Vojtková, v příštím týdnu budou mít: Štěpánka Vojtková, Jan Jakub Klement a Klárka Lněničková!)

*Dej vám Pán Bůh zdraví, mír a pokoj pravý – těm, kdo narozeniny mezi námi slaví!
Vám i naši milí, přejem v této chvíli – abyste ke cti Páně dlouhá léta žili!*

*Na všechny nemocné, Pane, pamatuj, zvláště na všechny nemocné covidem. Prosíme.
Ale my víme, že pamatuješ!*

*) Že to nevzal Maxipes Fík, mě fakt dost mrzí